

aan het woord uit Exodus 15:26: Ik ben de Heere uw Heelmeester; aan de bepaling (Exodus 21:19), dat men, wanneer men iemand had geslagen, zoodat hij een poos ongeschikt was voor den arbeid, hem geven moest, wat hij had verzuimd, en hem volkomen moest laten heelen; aan de wet der melaatschheid, waar de priesters toch wel als artsen schijnen op te treden: zij moesten in elk geval de kwaal genoegzaam bestudeerd hebben, om over haar te kunnen oordeelen.

Ik noem u Jesaja 1:6: Van de voetzool af, tot het hoofd toe, is niets geheel aan hetzelve, maar wonden en striemen en etterbullen, die niet uitgedrukt noch verbonden zijn, en geen derzelve is met olie verzacht. De vraag in Jeremia 8:22: Is er geen balsem in Gilead, is er geen heelmeester aldaar? Ezechiël 30:21: Menschenkind, Ik heb den arm van Pharaö, den koning van Egypte verbroken, en zie hij zal niet verbonden worden met pleisters op te leggen, met een windeldoek om te doen om dien te verbinden, om dien te sterken, dat hij het zwaard houde.

Was het gebruik van medicijnmeesters, en van Gileads kostelijke balsem, en olie en pleisters en windeldoeken misschien alles zonde in Israël, en handelde Jesaja tegen den Goddelijken wil en uit ongeloof, toen hij in de dagen van Hiskia's krankheid zeide: laat ze nemen een klomp vijgen, en tot een pleister op het gezwel maken, en hij zal genezen?

Wanneer ik lees, wat er in onze dagen geschreven wordt van de zoogenaamde Goddelijke genezing, dan komt mij wel eens de geschiedenis van Naäman den Syriër in de gedachten. De weg, waardoor God genezen wil, behaagt niet, men wil het buitengewone. Was God niet machtig te genezen, zonder die wasschingen tot zevenmaal in de Jordaan? Zie, zegt Naäman bij zichzelve: Hij zal zekerlijk uitkomen, en staan, en den naam des Heeren zijns Gods aanroepen, en zijne hand over de plaats strijken en den melaatsche ontledigen. O, zeker, zóó had het gekund, indien het God zóó behaagd had; maar zoo oud de geschiedenis der krankheden is, zoo oud schijnt toch ook wel de zegenrijke werking, die God verbonden heeft aan vele door Hem zelf ons gegeven middelen ter genezing.

Ik noemde een en ander uit het Oude Testament, en reeds zagen wij hoe onze Heere Jezus wel over geneesmiddelen sprak, maar hun gebruik niet afkeurde, en zijdelings goed en noodig oordeelde. Ook van zijne discipelen lezen we in Markus 6, dat ze de zieken met olie zalfden en hen gezond maakten; en is nu zeer zeker die genezing een wonderdadige, en die zalf hier niet in den gewonen zin als geneesmiddel te beschouwen, maar meer als een zinnebeeld der genezing, die wonderdadig bewerkt werd, krachtens de hun van den Heere ver-